

2020-24-0152-00199

Skrivelse af 16. januar 2020 fra Syd- og Sønderjyllands Politi

Embedsdyrlægen observerede ved det levende syn af en større leverance af slagtesvin, et svin som var svært støttehalt på venstre forben. Svinet skreg ved berøring af benet, der var fortykket og varmt. Ejer oplyste, at han ikke havde ikke opdaget, at svinet var halt.

Rådet udtalte:

Spørgsmål 1:

Såfremt de faktiske oplysninger i sagen lægges til grund anmoder jeg om Deres besvarelse af, hvorvidt transporten af grisen, som var svært støttehalt, efter Deres opfattelse udgjorde en uforsvarlig behandling af dyr, grovere uforsvarlig behandling af dyr, eller grovere uforsvarlig behandling med karakter af mishandling, jf. dyreværnslovens § 28, stk. 1-3.

Svar ad 1:

Det fremgår af anmeldelse af 4. september 2017, at embedsdyrlægen ved det levende syn på slagteriet observerede et slagtesvin, som var svært støttehalt på venstre forben. Svinet var ikke separeret fra de øvrige svin under transporten.

Det fremgår endvidere, at embedsdyrlægen ved den kliniske undersøgelse af det levende svin observerede følgende:

”Ved den kliniske undersøgelse af det levende svin kunne det konstateres, at grisen var svært støttehalt samt at benet var kraftigt fortykket og varmt.

Grisen forsøgte konstant at aflaste venstre forben og ville helst ligge sig ned, når den fik anledning til det jf. foto 9...

Dyret var stærkt smertepåvirket, ville ligge sig ned så snart den havde muligheden og var uvillig til at rejse sig, når den blev drevet på. Dyret var i normalt huld.

Ved berøring af det afficerede ben skreg grisen og rejste sig op. Dyret tillod og reagerede ikke på normal berøring andre steder på kroppen.

Det vurderes, at dyret var støttehalt i svær grad på pågældende ben, idet den ind imellem slet ikke tog støtte eller nødtigt lagde vægt på benet.”

Ved undersøgelse af slagtekroppen efter aflivningen ”... blev det konstateret, at hævelsen i benet skyldtes infektion i knoglemarven (osteomyelitis) med pus og begyndende vævsdød (nekrose)...”

Af sagsoplysningerne fremgår, at præparater fra svinet blev nedfrosset på slagteriet. Disse var bortkommet, hvorfor det ikke har været muligt at foretage en detaljeret patoanatomisk undersøgelse.

Dyr skal behandles forsvarligt og beskyttes bedst muligt mod smerte, lidelse, angst, varigt mén og væsentlig ulempe. Enhver, der holder dyr, skal sørge for, at de behandles omsorgsfuldt, herunder at de huses, fodres, vandes og passes under hensyntagen til deres fysiologiske, adfærdsmæssige og

sundhedsmæssige behov i overensstemmelse med anerkendte praktiske og videnskabelige erfaringer. Rum eller arealer, hvor dyr holdes, skal indrettes på en sådan måde, at dyrets behov tilgodeses.

Rådet finder, at dyr, der ikke kan gå ved egen hjælp, eller dyr, der er springhalte, svært støttehalte eller udpræget gangbesværede på grund af diagnosticeret eller formodet knoglebrud, ledscred, smertefulde betændelsestilstande i lemmerne (ledbetændelse, seneskedehindebetændelse o. lign.) samt dyr, som lider af almen svækkelse, ikke må transporteres levende til slagting eller til levebrug, men skal aflives eller slagtes på stedet.

Lægges ovennævnte, sagsakterne og det medfølgende billedmateriale til grund, finder Rådet, at slagtesvinet ikke var egnet til transport til slagteriet. Ved at være læsset og transporteret til slagteriet, har svinet været udsat for høj grad af smerte, lidelse, angst, varigt mén og væsentlig ulempe.

Rådet finder, at svinet, ved at være læsset og transporteret til slagteriet, har været udsat for groft uforsvarlig behandling af dyr, jf. dyreværnslovens § 1.

Spørgsmål 2:

Såfremt sagen i øvrigt giver Dem anledning til bemærkninger, anmoder jeg Dem også om at oplyse dette.

Svar ad 2:

Embedsdyrlægen anfører i sin skrivelse at ”... lidelsen har været til stede og erkendelig for lægmand ved pålæsning og mindst 24 timer i besætningen forud for påbegyndelse af transporten”. Rådet vil gerne supplere dette. Rådet finder, at udvikling af en knoglemarvsbetændelse (osteomyelitis) med fortykkelse af forbenet, som beskrevet af embedsdyrlægen og dokumenteret med billedmateriale, sker over en periode på flere uger, og tilstanden har således været erkendelig under svinets ophold i besætningen gennem længere tid.

Der henvises i øvrigt til Det Veterinære Sundhedsråd redegørelse af 17. februar 2009 om transport af syge eller tilskadekomne produktionsdyr inkl. heste.

Afgørelse:

Tiltalte chauffør blev straffet med bøde på 7.500 kr., jf. dyreværnslovens § 28, stk. 2, jf. stk. 1, og stk. 9 jf. § 1, og bekendtgørelse nr. 1729 af 21. december 2006 om beskyttelse af dyr under transport § 35, stk. 1, nr. 1, nu Dyrevelfærdslovens § 58, stk. 2, jf. stk. 11, jf. § 2 og bekendtgørelse nr. 26 af 13. januar 2020 om beskyttelse af dyr under transport § 37, stk. 1, jf. stk. 3, jf. Rådets Forordning (EF) nr. 1/2005 af 22. december 2004 om beskyttelse af dyr under transport og derved forbundne aktiviteter artikel 3, litra b, og artikel 8, stk. 1, jf. bilag I, kapitel I, pkt. 1 og pkt. 2, litra a.

Tiltalte besætningsejer blev straffet med bøde på 10.000 kr., jf. dyreværnslovens § 28, stk. 2, jf. stk. 1, stk. 9 og stk. 11, jf. § 1 og § 2, og bekendtgørelse nr. 1729 af 21. december 2006 om beskyttelse af dyr under transport § 35, stk. 1, nr. 1, nu Dyrevelfærdslovens § 58, stk. 2, jf. stk. 1, 12 og 13, jf. § 2 og § 3, og bekendtgørelse nr. 26 af 13. januar 2020 om beskyttelse af dyr under transport § 37, stk. 1, jf. stk. 3, jf. Rådets Forordning (EF) nr. 1/2005 af 22. december 2004 om beskyttelse af dyr under transport og derved forbundne aktiviteter artikel 3, litra b, og artikel 8, stk. 1, jf. bilag I, kapitel I, pkt. 1 og pkt. 2, litra a.

Tiltalte transportvirksomhed blev straffet med bøde på 10.000 kr., jf. dyreværnslovens § 28, stk. 2, jf. stk. 1, stk. 9 og stk. 11, jf. § 1, og bekendtgørelse nr. 1729 af 21. december 2006 om beskyttelse af dyr under transport § 35, stk. 1, nr. 1, jf. Rådets Forordning (EF) nr. 1/2005 af 22. december 2004 om beskyttelse af dyr under transport og derved forbundne aktiviteter artikel 3, litra b, og artikel 6, stk. 3, jf. bilag I, kapitel I, pkt. 1 og pkt. 2, litra a, nu Dyrevelfærdslovens § 58, stk. 2, jf. stk. 1, 12 og 13, jf. § 2 og § 3.

Retten tog ved fastsættelse af bødestørrelsen hensyn til, at gerningstidspunktet var i 2017, hvorfor de takstmæssige bøder blev nedsat under hensyn til den lange sagsbehandlingstid.